

jeg for mit Vedkommende, og jeg mener den Gruppe, jeg tilhører her oppe, vil stemme for dette Lovforslags Fremme, ligesom vi ogsaa vil stemme for Forslaget i den Skikkelse, det har faaet i Folketinget. Vore Partifæller dernede har arbejdet, saa godt de kunde, paa at undgaa, at Lovforslaget i altfor høj Grad blev forringet. I Virkeligheden betyder det i den foreliggende Skikkelse en Forringelse fra den bestaaende Ordning. Staten sparer nogle Penge, og disse Penge maa jo nødvendigvis udredes af dem, der forsikrer sig, altsaa af de paagældende Arbejdere, maaske ogsaa under visse Forhold af Kommunerne, paa hvem man altsaa vil lægge en forøget Byrde. Men, som det ogsaa blev sagt af den sidste ærede Taler, det foreliggende Lovforslag er et Kompromis mellem modstridende Anskuelser. Derfor gaar vi med til det, men udtale nogen Glæde over det, er der for os ingen Anledning til. Den Form, det har faaet, betyder i økonomisk Henseende et Tab for Arbejderne, og det forekommer mig i og for sig ikke, at Statens Stilling for Øjeblikket er en saadan, at den havde behøvet at inddrage nogen Del af de Ydelser, som den nu er inde paa, til Skade for den fattigst stillede Del af Befolkningen, der virkelig i Loven af 1908 har set et Gode, der hjalp den over mange Vanskeligheder og Besværligheder. Hvorvidt Loven vil være i Stand dertil fremdes i lige saa høj Grad som hidtil, er tvivlsomt, i hvert Fald vil den — saaledes staar det for mig — forøge Byrden for de enkelte Medlemmer af Kasserne.

Der er heller ikke for mig Anledning til i Dag at komme længere ind paa Sagen. Jeg hører, at den skal behandles i et Udvalg, og der kunde det dog maaske være muligt for os at overbevise det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds om, at hans Betæneligheder kun bunder i Teorier, der ikke har noget med de virkelige Arbejdsforhold og den virkelige Ordning af Arbejdsløsheds-spørgsmaalet her i Landet at gøre.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg ønsker at knytte nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremførte, navnlig af det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen).

Det ærede Medlem nævnedes forskellige Eksempler paa Misbrug, som han mente havde fundet Sted. Som jeg sagde i mit Indledningsforedrag, erkender jeg, at der sikkert enkelte Steder er sket Misbrug

— jeg tror for Resten ikke, at der er sket Misbrug i saa stor Udstrækning, som man undertiden har faaet Indtryk af; det er jo altid Misbrugene, der bliver nævnt —; men det vilde ogsaa være mærkeligt, om en saa ny og stor Sag, som Arbejdsløsheds-kassernes Virksomhed i Virkeligheden er, ikke nogle Steder skulde være Genstand for Misforstaaelser og for forskellige Opfattelser af, hvorledes Sagen skulde gennemføres for at være i Overensstemmelse med, hvad der har været Lovens Forudsætning — for den Sags Skyld ogsaa dens Ord og Bogstav. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem saaledes, at han mere nævnedes disse Eksempler, for at man, som det ærede Medlem sagde, fremtidig kunde tage sig i Agt for den Slags Fejlgreb. Jeg tror ogsaa, at disse Misbrug eller Fejlgreb er blevet færre og færre. Det er i hvert Fald saaledes, at overalt hvor paa en eller anden Maade saadanne Misbrug eller formedede Misbrug er komne til Ministeriets eller Arbejdsløshedsinspektorets Kundskab, er de altid blevet undersøgte, og hvis det har vist sig, at der virkelig er sket Misbrug, er de altid blevet paatalte. Det ærede Medlem nævnedes et bestemt Forhold og brugte derom, synes jeg, stærke Ord — han sagde, at der ingen Tvivl var om, at det var i Strid med Bestemmelsen i Lovens § 13, hvorefter der ikke maa udbetales Understøttelse til Medlemmer, der omfattes af en Strejke eller Lockout, (*Poul Rasmusen*: Med Lovens Aand i det mindste!)... i hvert Fald med Lovens Aand. Jeg fik Indtryk af, at det, det ærede Medlem særlig sigtede til, var en af Arbejdsløsheds-nævnet vedtaget og til Kasserne udsendt Resolution eller Redegørelse, skal jeg maaske hellere sige, for, hvorledes der vil være at forholde under Strejker og Lockouter. Der findes heri, som det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, en Bestemmelse om, at „Medlemmer, der har deltaget i Strejke eller Lockout, og som under denne erholder Arbejde andetsteds, ophører . . . at betragtes som Konfliktsdeltagere, saafremt det nævnte Arbejde overskrider den i Kassens Vedtægt fastsatte Begrænsning af Begrebet „midlertidigt Arbejde.“ Jeg maa tilstaa, at jeg ikke rigtig forstaaer, hvorledes man paa anden Maade skulde fortolke § 13. Det ærede Medlem har jo den paagældende Resolution og vil vide, at der er forskellige andre Bestemmelser deri, f. Eks. at der ikke kan udbetales Rejssehjælp til Medlemmer, der omfattes af Strejke eller Lockout, for saa vidt Talen er om tilrejsende til saadanne Steder, hvor